

Williams intro

Så er du endelig fremme i din fødeby. Turen fra Portland er gået ganske udmærket. Du kørte derfra for 3 timer siden, så du har kørt godt til, men vejret har også været godt, og der har ikke været meget trafik.

Klokken er nu kvarter over seks, og du skal først være hos Susan klokken syv, så du beslutter dig for lige at smutte på kirkegården, og se på din gamle mormors grav, som du ikke har besøgt i 25 år. Den ligner sig selv, men der er ingen friske blomster her, så du må hellere købe nogen i morgen og lægge her.

Du skynder dig ud til bilen igen, og sikrer dig, at du har husket chokoladen og blomsterne til Susan. Du tænder motoren og radioen. Der er nyheder, og de siger, at der et uvejr på vej over Maine, som nok vil starte om nogle timer.

Læs ikke dette før masteren giver dig lov

Tænk, så er vi her alle sammen. Det var da overraskelse, at alle vi venner skulle mødes igen så mange år efter. Jeg må se at få talt med dem allesammen. Jeg glæder mig til at høre om, hvad de er blevet til. Se for eksempel Tom - der er vist ingen tvivl om, at han bor i New York med den udstråling, han holder sig. Den der sorte yuppie habit og de rayban solbriller. Han er sgu lidt latterlig, og så med den mobiltelefon i inderlommen - ha.

Puha - den ellers så festlige og glade Wendy ser ud til at have ændret sig noget. Der er tydelige bekymringer malet i ansigtet, som hun dog forsøger at skjule under en kraftigt lag makeup. Jeg må hellere få spurgt om, hvad der er foregået i hende liv - bare hun ikke er syg.

Rick ser nu heller ikke for godt ud. Han er vist også blevet udsat for lidt af hvert. Han har dybe rynker i panden, og øjnene er blevet meget matte - han ser lidt træt ud. Han burde da ellers have et fedt job med den hjerne, han er i besiddelse af.